הווי

הג'נטלמן

חרצליה, הודיעה אשה בת 30 ל־משטרה, כי נהג המכונית הפרטית שהסיעה בטרמפ עשה מעשה מגונה בגופה. לא שכחה לציין: „הוא בכל זאת היה ג'נטלמן. כאשר דרשתי ממנו בתוקף להרחיקו מהמכונית, עצר ליד תחנת האוטובוסים הקרובה ואף ביקש ממני סליחה.“

★ ★ ★

העולם הוא קטן

חדרה, לאחר שבמשך 17 שנה חיפשה את עקבות בעלה, שנעלם מפולין מאז פרוץ מלחמת העולם השניה, גילתה צפורה מרימנסקי כי מזה עשר שנים חי בעלה לא הרחק מביתה היא, בחדרה, שם נשא אשה אחרת והוליד בנים.

★ ★ ★

החזית השניה

פאריס, שלחה הסוכנות היהודית רופא שיבדוק את בריאותם של ששת תלמידי בית־הספר העברי במקום, קיבלה דו"ח כי התלמידים בריאים אולם אחת המורות במצב בריאותי לקוי.

★ ★ ★

מחול השעות

רביבים, התלוננו כמה חברי קיבוץ כי מאז נתנה להם ועדת החברים שעונים מעבר רים, כדי שלא יאחרו לעבודתם, אינם יכולים לישון מחמת רעש השעונים.

★ ★ ★

אינטליגנציה טבעית

ירושלים, התעניינו חשדותיו של מורה, כאשר, ראה כי תלמיד בית־הספר עבר את הבחינה במתימטיקה בהצטיינות, החל עורך חקירות, גילה כי אותו תלמיד שלח צעיר אחר במקומו לבחינה.

★ ★ ★

קו שביתת־הנשק

רוטרדאם, הולנד, פתחו מלחים ישראליים ומלחים מצריים בתיגרת־דמים, המשיכו אותה בתחנת המשטרה, הפסיקו את הקטטה רק לאחר שקצין המשטרה סימן קו על הרצפה, אשר אסור היה לאנשי הצדדים לחצותו.

★ ★ ★

ריאליזם קולנועי

אילינג, אנגליה, נוצר קצר בשעת הסרטת הסרט יוהנה הקדושה באולפן הסרטים המקומי, הפך את הסצינה שבה עולה השחקנית הראשית באש מסצינה מבויימת לסצינה אמיתית, בה נכוותה השחקנית מהלהבות האמיתיות.

★ ★ ★

העיקר הבריאות

תל־אביב, ביקש גבר בן 30 את שופט השלום ברוך גלעדי להכניסו לבית־הסוהר, עד שייגמל מזיקתו לסמים משכרים, בהסבירו: בצורה זאת או שאיגמל, או שאמות. גם כך וגם כך זה יותר בריא ויותר זול.“

★ ★ ★

נביא בעירו

קאמפאלה, אוגנדה, איים דויד לוגוגו באסיפה פומבית כי האלים יענישו כל אלה אשר יתערבו בעניניה הפנימיים של אפריקה, נפגע על־ידי ברק ונלקח לבית־החולים במצב קשה.

★ ★ ★

אל תיקח הכל ללב

אלג'יר, התפלאו רופאים בראותם כי החייל לארואס מוחמד, שנורה בלב על־ידי מורדים, לא מת, גילו כי לבו של החייל נמצא בצד ימין של התזה ולא במקום המקובל, בצד שמאל.

גליונות וכרכים של „העולם הזה“ נ
השופטים. קוראי העתון נקראו להע
בו ועל התרשמותם מהכתוב. שופט
ציטטות, פיסקאות ומאמרים שהופי
בשנים האחרונות. מחזה זה חזר ונ
בתי משפט במדינה. האחד היה בית
של המדינה בתל־אביב, בו התבררו
עמוס בן־גוריון. בית־המשפט השני
של מושבעים, חניכי המוסד החינוכי
הצעיר גן שמואל ליד חדרה. מטרת ה
לחייב או לשלול, אלא לעורר את הקר

200 חניכי המוסד החינוכי בקיבוץ גן שמואל, ואתם חברי־המשק,

מה זה „הע

בית־המשפט מראה כללי של בית־המשפט, במוסד החינוכי בגן־שמואל. סימן, בחולצות לבנות, יושבים השופטים המושבעים. ברקע הרחוק, מתחת לסמל השומר הצעיר, נמצא שולחן הקטיגוריה (תמונה למעלה, משמאל). בחלק הקדמי של התמונה נמצא שולחן הסניגוריה, עם גבם אליך (תמונה למעלה מימין) כחופשי מאד בדעותיו

בר משופם, לבוש חליפה וענוב עניבה, עלה אל שולחן העדים. כולם נעצו בו עיניים. שבעת השופטים־המושבעים בחולצות הלבנות החליפו מבטים זה עם זה. הקהל — בני נוער ומבוגרים — השתתק. דליה פלגי, הסנגורית דקת־הגו והסוערת, עיינה בניירותיה עיון אחרון לפני שהחלה בשאלות.

ואז קפץ ראובן צור התוקפני משולחן הקטגורים, ביקש את רשות הדיבור והצהיר: „הקטגוריה מתנגדת לשמיעת עדותו של העד.“ רחש עבר בקהל. ראובן הסביר את דבריו: „הקטגוריה מכירה בעובדה שהבעיה הערבית כפי שהיא משתקפת מעל דפי העולם הזה היא נקודת אור חיובית בעתון, משום כך אין צורך לשמוע את דעתו.“

אך בית־הדין החליט לשמוע את העד. דליה העיפה מבט של נצחון בשולחן הקטגורים ממול והחלה לשאול את העד בשקט: „מהי חשיבותה של העתונות הישראלית לך, כערבי?“

העד לא היה בן המשק. היא היה ערבי נוצרי שנקרא להעיד במשפט נגד העולם הזה. דבריו היו שקולים ורציניים: „לי ולכל ערבי במדינה העתונות משקפת את מצבנו, ודעת הרוב במדינה כלפי המיעוט.“

„מהי לדעתך הבעיה המרכזית למדינת ישראל כיום?“ המשיכה דליה לשאול.

העד הערבי לא היסס. במבטא עברי ברור השיב: „לדעתי, בעית השלום באיזור היא הבעיה החיונית והמרכזית ביותר של מדינת ישראל כיום. לממשלה אין כל מדיניות של שלום. רק אם שני הצדדים באיזור יבינו את המשותף להם יתכן פתרון של שלום בין ישראל לעמי ערב. תכנית של שלום חייבת להתבצע על יסוד של זכויות שוות לכל צד.

לפי מבטי הצופים ותגובותיהם ניכר היה שלא היה איש באולם שלא הסכים לדעתו של העד. כאן הרימה דליה את קולה ושאלה: „מי לדעתך לוחם במדינה לפתרון של שלום בדרך זו?“

„בין המפלגות, מס"ם לוחמת לכך. בעתונות לוחם לכך העתון העולם הזה. אני חושב שכתבות הקוראות לשלום עם הערבים באיזור מקרבות את השלום. הערבים במדינה רואים בחעולם הזה את אחד העתו זכויותיהם.“

★ ★ ★

ע דותי של העד הערבי היתה ללא ספק נ
היתה זו אולי גם נקודת ההתפרקות של המ
המוסד החנוכי בקבוץ בכלל ובאנשים שהכינו את המ
כל אותה תקופה ארוכה שקדמה למשפט שקעו הס
העולם הזה, חיפשו וקראו, רשמו רשימות שמילאו
פרצה לחוץ כאשר יום אחד הופיע על לוח המ
של המוסד פלקט משונה.

מעל לאוסף מגוון של תמונות רגלי נערות חש
מגדלים שונים, התנוססה הכת בת: „ערטילריה חינ
סביב הפלאקט המוזר לא היה כל צורך בהסבר על
התמונות שנגזרו מתוך גליונות העולם הזה היו
להשפיע על דעת הקהל לפני המשפט. על מעשה
להשיב בחמשיר מוחץ, מעל ללוח המודעות:

אל תבוזו לנצח ההבל !
נברה קטיגוריה בזבל
ומרוב בעיות
היא בחרה בשטויות
ושזרה לינצמה את החבל.

מכאן והלאה היתה הדרך פתוחה למלחמת פרקלי
גם אל חברי הקבוץ המבוגרים. מדעה שנתלתה
ובה התבקשו החברים בנימוס לא להיות נוכחים
במשך כל ארבעת ימי הדיונים הצטופפו חברי מ
חניכי המוסד, התערבו במהלך הדיונים, הציגו שא
עד לידי כך, שבאחת הישיבות נאלץ אב בית־ד